

see at drage Borgere til Byen, I maae see, hvilke Indrømmelser I kunne gøre dem, for at de kunne flytte til Eders By, I kunne fuldkommen beregne, hvad I have at raade over, videre gaae vi ikke. Naar Landstinget ikke har villet gaae ind derpaa, saa er det vel i Grunden af Frygt for den moralske Forpligtelse, der ligger i den her vedtagne Tilføjning, at Landstinget er vejet tilbage derfra; Tanken deri kan være fuldkommen rigtig, men den er ikke udførlig gennemført, og det har ogsaa vist sig, at Landstinget ikke har kunnet gennemføre den, thi Landstinget har tilføjet det lille Ord „foreløbig“, et Ord, der kan betyde meget mere end den af os tilføjede Forudsætning, og muligviis ogsaa meget mindre. Jeg skal derfor fra mit Standpunkt meget gerne støtte de ærede Forslagsstilleres principale Forslag. Hvad angaaer det subsidiaire Forslag, da seer jeg i det, hvad een af de ærede Forslagsstillere ogsaa nylig udtalte, kun en Conseqentens af deres Stilling til Sagen, men da dette Forslag staaer i den meest eraske Modsetning til Folkethingets tidligere Beslutning i Sagen, og da det ogsaa staaer i Modsetning til Landstingets Beslutning i Sagen, saa vilde man ved at vedtage det kun udbvide Kløften, istedetfor at lægge en Bro over den. Jeg skal som ungt Medlem i Thinget ikke tillade mig at foreslaae Noget her, men kun adspørge de ældre og mere erfarne Medlemmer, om ikke denne Sag lader sig udjævne. Det er jo kun en Formalitet og ikke en Realitet, hvorom der her er Tale; Landstingets Beslutning i Sagen forandrer jo i Grunden ikke Folkethingets, thi Folkethinget vilde kun for iaar votere de 20,000 Rd., som Landstinget ogsaa har voteret. Om dette Punkt ere Folkethinget og Landstinget fuldkommen enige; det Punkt, hvorom de ere uenige, er, at Landstinget vil have tilføjet Ordet „foreløbig“, mens Folkethinget vil have den i Endringsforslaget udtalte Forudsætning, hvorunder den vil votere Summen, tilføjet. Var det nu ikke muligt ved en motiveret Dagsorden at sige, at Folkethinget gik ind paa Landstingets Beslutning, men ved „foreløbig“ forstod, at der bevilgedes det Aar saameget, og det Aar saameget osv. Naar Ministeriet vilde udtale sig

i Medhold heraf, saa troer jeg, at Sagen paa den Maade udjævnedes, og Folkethinget alligevel fastholdt sin Stilling i Sagen; jeg skal tillade mig at rette det Spørgsmaal, om en saadan Fremgangsmaade ikke lader sig følge, til Udvalgets ærede Medlemmer, som mulig i den Henseende kunne vejlede Thinget og mig.

Formanden: Jeg maa dog bemærke, at det paa det nærværende Stadium vilde være umuligt at gaae over til en motiveret Dagsorden, uden at forkaste Lovforslaget, og det kan dog ikke lade sig gøre.

Winther: Jeg troer, at det Væsentlige af, hvad der her stiges om Forslaget, allerede er sagt; der er kun eet Punkt tilbage, som jeg maa tillade mig at berøre, det er det Spørgsmaal, om det virkelig skulde være en Nødvendighed at vedtage Loven uforandret, hvis vi ikke ville udsætte os for ikke at kunne faae Finantsloven færdig. Jeg troer nu, at der ikke kan være nogen Frygt i saa Henseende, og at Loven nok kan blive færdig i rette Tid, om vi ogsaa vedtage dette Endringsforslag. Folkethingets Finantsudvalg er med stor Beredvillighed gaaet ind paa alle de andre Forandringer, som Landstinget har foretaget. Det vil jo da være høist sandsynligt, at der fra det andet Things Side vil blive vist en lignende Imødekommen, navnlig angaaende et Punkt, hvor der efter Landstingets Opfattelse ikke kan være principiel Forskjel paa, hvad der er vedtaget her og hvad der er vedtaget der. For Mange af os, som stemte for at indsætte denne Sum af 20,000 Rd. i Finantsloven, er det derimod af Bigtighed, at disse Bestemmelser, som ere udvoterede i Landstinget, netop blive fastholdte; thi uden dem var der Mange af os, som ikke vilde have stemt for denne Sum. Da det altsaa er Mange af os magtpaaliggende, at de blive staaende, og da der ikke kan paaføres Nogen Fare ved at lade dem blive staaende der, troer jeg at kunne have det Haab, at Landstinget med Beredvillighed vil gaae ind paa denne ene Tilbagevenden til den Form, hvori vi leverede det Finantsloven, naar det har seet den store Imødekommen fra